

Av **eldste Jeffrey R. Holland**

i De tolv apostlers quorum

Ingen plass for min sjels fiende

Måtte vi glede oss over troskap til det høyeste og beste i oss idet vi holder vår kjærlighet og våre ekteskap, vårt samfunn og vår sjel så rene som de var ment å være.

Da søster Holland og jeg nylig gikk av flyet på en flyplass langt borte, kom tre vakre unge kvinner fra det samme flyet løpende for å hilse på oss. De sa de var medlem av Kirken, noe som ikke var så overraskende, ettersom de som ikke er medlemmer, sjelden løper bort til oss på flyplasser. I en samtale vi ikke hadde forventet, fikk vi snart vite gjennom deres tårer at alle disse kvinnene nylig var skilt, og at ektemannen i hvert tilfelle hadde vært utro mot dem og at fremmedgjørelsen og overtredelsene i hvert tilfelle hadde begynt med en tiltrekning til pornografi.

Med denne triste innledningen til mitt budskap i dag – et som det er krevede for meg å gi – føler jeg meg lik Jakob, som sa: «Det bedrøver meg ... at jeg må tale så strengt [foran mange hvis følelser er] overmåte ømme og dydige og sarte.»¹ Men vi må tale strengt. Kanskje det var pappa'en i meg – eller kanskje bestefaren – men tårene i disse unge kvinnes øyne brakte tårer frem i mine og søster Hollands øyne, og spørsmålene de stilte, fikk meg til å spørre: Hvorfor er det så mye

moralsk forfall rundt oss, og hvorfor blir så mange enkeltpersoner og familier, heriblant noen i Kirken, offer for den og tragisk merket av det?

Men jeg visste selvsagt i det minste en del av svaret på mitt eget spørsmål. Nesten daglig opplever vi alle å bli angrepet av umoralske budskap i en eller annen form som strømmer mot oss fra alle kanter. De mørkere sidene av film-, TV- og musikkbransjen synker stadig lenger ned i støtende språk og seksuelle ugjerninger. Det er tragisk at den samme data- og Internett-tjenesten som lar meg utføre min slektshistorie og klargjøre navn for tempelarbeid, uten filtre og kontroller, kan la mine barn eller barnebarn få tilgang til en global kloakk av inntrykk

som kan sprengre hull i deres sinn for alltid.

Husk at disse unge hustruene sa at deres menns utroskap begynte med tiltrekning til pornografi, men umoralske handlinger er ikke bare et mannsproblem, og ektemenn er ikke de eneste som overtrer. Det kompromiss som er tilgjengelig ved et museklikk – herunder det som kan forekomme i et virtuelt møte i et chatterom – kan ramme alle, mann eller kvinne, ung eller gammel, gift eller enslig. Og bare for å sørge for at fristelsene blir stadig mer tilgjengelige, er djevelen travelt opptatt med å utvide dekkningen, som de sier i bransjen, til mobiltelefoner, videospill og MP3-spillere.

Hvis du slutter å hakke på dette problemets grener og isteden slår mer direkte mot det onde treets rot, vil vi der ikke overraskende finne begjæret gjemt. *Begjær* er et usmakelig ord og i sannhet et usmakelig emne for meg å ta opp, men det er en god grunn til at det i noen tradisjoner er kjent som den mest dødelige av de syv dødssynder.²

Hvorfor er begjær en dødelig synd? I tillegg til den fullstendig nedbrytende virkning den har på vår sjel, tror jeg det er en synd fordi den tilsmusser det høyeste og helligste forhold Gud gir oss i jordelivet – kjærligheten mellom en mann og en kvinne og det ønske dette ekteparet har om å bringe barn inn i en familie som er ment å vare evig. Noen sa en gang at ekte kjærlighet må innebære at den vedvarer. Ekte kjærlighet består. Men begjær skifter like raskt som det kan bli om en pornografisk side eller se på enda et mulig objekt for å tilfredsstille sine lyster, enten det er mann eller kvinne. Ekte kjærlighet gjør oss ør – slik jeg blir over søster Holland. Vi roper den ut

fra hustakene. Begjær kjennetegnes av skam og hemmelighetsfullhet, og er nesten sykkelig fordekt – jo senere og mørkere, jo bedre, med en dobbeltlåst dør sånn i tilfelle. Kjærligheten får oss instinktivt til å søke til Gud og andre mennesker. Begjær, derimot, er alt annet enn guddommelig, og priser nytelsessyke. Kjærlighet innebærer åpne hender og et åpent hjerte. Begjær innebærer bare åpen lyst.

Dette er bare noen grunner til at det å kaste bort kjærlighetens sanne betydning – enten i fantasien eller med en annen person – er så ødeleggende. Det ødelegger det som kommer nest etter vår tro på Gud – nemlig troen på dem vi er glad i. Det ryster de pilarer av tillit som nåværende eller fremtidig kjærlighet bygges på, og det tar lang tid å gjenoppbygge tilliten når den går tapt. Trekker vi dette langt nok – enten det gjelder noe så personlig som et familiemedlem eller så offentlig som valgte politikere, næringslivsledere, mediestjerner eller idrettshelter – kan vi snart på den bygning som en gang skulle huse moralsk ansvarlige samfunn, henge et skilt med teksten «Ledig eiendom». ³

Enten vi er gift eller enslig, ung

eller gammel, la oss snakke litt om hvordan vi kan vokte oss mot fristelse, uansett hvilken form den inntar. Vi klarer kanskje ikke å løse alle samfunnsproblemer i dag, men la oss snakke om noe av det vi selv kan gjøre.

- Begynn fremfor alt med å ta avstand fra personer, materiale og omstendigheter som vil skade dere. Som personer som strever med f.eks. alkoholisme vet, kan nærhetens tiltrekning bli skjebnesvanger. Det samme gjelder moral. I likhet med Josef hos Potifars hustru,⁴ så løp – løp så langt bort dere kan komme fra det eller den som lokker dere. Og når dere flykter fra fristelsen, må dere for all del *ikke* legge igjen den nye adressen.
- Vit at personer som er bundet med avhengighetens lenker, ofte trenger mer hjelp enn selvhjelp, og det kan også gjelde dere. Søk denne hjelpen, og ta imot den. Snakk med biskopen. Følg hans råd. Be om en prestedømsvelsignelse. Benytt dere av tilbudene fra Kirkens familiekontor, eller søk annen passende profesjonell hjelp. Be uten opphold. Be om englers hjelp.

- I tillegg til filtre på datamaskiner og en lås på våre følelser, må vi huske at den eneste virkelige kontrollen i livet er selvkontroll. Utøv større kontroll også der dere beveger dere i grenseland. Hvis et TV-program er usømmelig, slå det av. Hvis en kinofilm er vulgær, gå ut. Hvis et upassende forhold utvikler seg, avslutt det. Mange av disse innflytelsene er kanskje ikke syndige i seg selv, iallfall ikke i utgangspunktet, men de kan svekke vår dømmekraft, sløve vår åndelighet og føre til noe som kan bli syndig. Et gammelt ordtak sier at en reise på tusen kilometer begynner med ett skritt,⁵ så trå varsomt.
- Som tyver om natten kan og vil uønskede tanker prøve å trenge seg inn i vårt sinn. Men vi behøver ikke sette døren på vidt gap, servere dem te og kaker og så fortelle dem hvor vi har sølvtøyet! (Dere burde uansett ikke servere te.) Kast slynglene ut! Erstatt uanstendige tanker med bilder fulle av håp og gode minner, se for dere ansiktene til dem dere er glad i, og som ville bli knust om dere sviktet dem. Mer enn én mann har blitt reddet fra synd eller tåpelighet ved å tenke på sin mor, sin hustru eller sitt

barn som venter hjemme. Uansett hvilke tanker dere har, må dere sørge for at de bare kommer inn i deres hjerte etter invitasjon. Som en poet sa for lenge siden, la viljen være din fornuft.⁶

- Søk og vær der Herrens ånd er. Sørg for at dette innbefatter deres eget hjem, og kan styre hva slags kunst, musikk og litteratur dere har der. Hvis dere har mottatt deres begavelse, dra til templet så ofte omstendighetene tillater. Husk at templet rustet dere «med [Guds] kraft, ... [setter hans] herlighet ... rundt om [dere] og [lar hans] engler våke over [dere].»⁷ Når dere forlater templet, husk de symboler dere tar med dere, som aldri må settes til side eller glemmes.

De fleste som er i vanskeligheter, roper til slutt: «Hva tenkte jeg på?» Uansett hva de tenkte på, så tenkte de iallfall ikke på Kristus. Men som medlemmer av Hans Kirke, lover vi hver søndag å påta oss hans navn og å «alltid minnes ham».⁸ La oss anstrenge oss litt mer for å minnes ham – at han har båret våre piner og påtatt seg våre sykdommer, at han ble såret for våre overtredelser, og at vi ved hans sår har vi fått legedom.⁹ Det ville hatt en dramatisk

innvirkning på våre handlinger om vi husket at hver gang vi overtrer, sårer vi ikke bare dem vi er glad i, men også Ham som elsker oss så inderlig. Men om vi synder, uansett hvor alvorlig, kan vi bli reddet av den samme majestetiske skikkelse, Han som bærer det eneste navn gitt under himmelen hvorved *enhver* mann eller kvinne kan bli frelst¹⁰. Når vi konfronterer våre overtredelser og vår sjel er opprørt med stor smerte, måtte vi alle være som den angrende Alma og ytre hans livsendrende rop: «O Jesus, du Guds Sønn, ha barmhjertighet med meg.»¹¹

Brødre og søstre, jeg er glad i dere. President Thomas S. Monson og Brødrene er glad i dere. Men enda viktigere er det at deres Fader i himmelen er glad i dere. Jeg har forsøkt å tale om kjærlighet – ekte og sann kjærlighet, respekt for den og passende fremstilling av den i gode samfunn i menneskenes historie, om dens hellighet mellom gifte menn og kvinner og de familier som kjærligheten til slutt skaper. Jeg har forsøkt å tale om den forløsende tilkjennevisning av kjærligheten, den personifiserte nestekjærlighet, som kommer til oss ved Kristi nåde. Av nødvendighet har jeg også talt om *el Diablo*, den onde, løgnens og begjærets opphavsmann, som vil

gjøre alt han kan for å forfalske sann kjærlighet, for å spotte eller vanhellige sann kjærlighet hvor og når han finner den. Og jeg har talt om hans ønske om å ødelegge oss om han kan.

Når vi møter slike fristelser i vår tid, må vi erklære som den unge Nephi gjorde i sin: «[Jeg vil] ikke lenger [gi] plass for min sjels fiende.»¹² Vi kan avvise den onde. Hvis vi ønsker det dypt og inderlig nok, kan og vil denne fienden bli irettesatt ved den Herre Jesu Kristi forløsende kraft. Jeg lover også at Hans evige evangeliums lys igjen vil skinne klart der dere fryktet at livet hadde blitt håpløst og hjelpeløst mørkt. Må vi glede oss over troskap til det høyeste og beste i oss idet vi holder vår kjærlighet og vårt ekteskap, vårt samfunn og vår sjel så rene som de var ment å være, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Jakob 2:7.
2. Se for eksempel Henry Fairlies fremragende *The Seven Deadly Sins Today* (1978).
3. Se Fairlie: *The Seven Deadly Sins Today*, 175.
4. Se 1. Mosebok 39:1-13.
5. Lao Tzu, i John Bartlett, red., *Bartlett's Familiar Quotations*, 14. utg. (1968), 74.
6. Se Juvenal: *The Satires*, satire 6, linje 223.
7. Lære og pakter 109:22.
8. Lære og pakter 20:77; se også vers 79.
9. Jesaja 53:4-5.
10. Se Apostlenes gjerninger 4:12.
11. Alma 36:18.
12. 2. Nephi 4:28.